

Γιώτα Κριλή: Ο τελευταίος γεωργός

29

Το τελευταίο βιβλίο της τριλογίας ιστορικών μυθιστορημάτων της καταξιωμένης συγγραφέως Γιώτας Κριλή αποκλειστικά στον Κόσμο

Μέρος 20ο

Εκείνο το βράδυ, ο Ηρακλής με τον Πέτρο επισκέφτηκαν το κρασοπουλείο του Νυφιτσάκου. Τους καλωσόρισαν και τους πρόσφεραν κεράσματα. Διψούσαν όλοι για νέα από την πρωτεύουσα:

– Λοιπόν, είχατε μεγάλο πανηγύρι στην Αθήνα με τους Ολυμπιακούς Αγώνες. Πώς είν' αυτός ο ολυμπιονίκης ο Τόφαλος; ρώτησε ο γερο-Ντίνος ο σπαζογιατρός.

– Γίγαντας. Μας έβγαλε ασπροπρόσωπους. Το μόνο χρυσό μετάλλιο που κερδίσαμε ήταν στο αγώνισμα άρσης βαρών. Άλλα έλαμψε η Ελλάδα. 'Επειτα από τόσα χρόνια κακομοιριάς πήρε ανάσα. Η Αθήνα έβαλε τα καλά της και φιλοξένησε χιλιάδες φίλαθλους, επιφανείς ξένους, ακόμη και βασιλιάδες. Πήραν μέρος και τα «αλύτρωτα» αδέρφια μας. Αντιπροσωπείες αθλητών από τη Θεσσαλονίκη, τη Σμύρνη, την Κύπρο, την Κρήτη. Επιτέλους, το μεγαλείο μιας ενωμένης πατρίδας! δήλωσε ο Ηρακλής.

– Μια διευκρίνιση, παρακαλώ, φώναξε ο δάσκαλος. Αυτοί οι αγώνες, που έγιναν φέτος, έτος 1906, ονομάζονται Μεσο-Ολυμπιάδα. Δηλαδή, είναι οι Ενδιάμεσοι Ολυμπιακοί Αγώνες. Δεν έχουν το ίδιο κύρος με τους καθ' αυτού Ολυμπιακούς Αγώνες, που έγιναν πριν δέκα χρόνια για πρώτη φορά στην Ελλάδα και γίνονται κάθε τέσσερα χρόνια.

– 'Όμως διεξάχθηκαν άριστα και είχαν μεγαλύτερη επιτυχία από τους αγώνες που έγιναν στη Γαλλία το 1900 και στο Σαιντ Λούις στις ΗΠΑ το 1904.

– 'Οπως γνωρίζεις, Ηρακλή, εκεί δεν πήγαν καλά. Για οικονομικούς λόγους, διεξάγονταν παράλληλα, και στον ίδιο χώρο με τις μεγάλες διεθνείς εμπορικές εκθέσεις και κατά συνέπεια επισκιάστηκαν. 'Επειτα, κράτησαν πολλούς μήνες και η οργανωτική τους αποτυχία έβλαψε το θεσμό των Ολυμπιακών Αγώνων. Ενώ εδώ είχαμε αξιοπρεπέστατους αγώνες για έντεκα μέρες. Ας ελπίζουμε ότι θα πήρε το μάθημά της η Διεθνής Ολυμπιακή Επιτροπή, δήλωσε ο Πέτρος.

– Απ' ό,τι έχω διαβάσει, εκείνες οι αποτυχίες έπεισαν τους οργανωτές να γίνει η Μεσο-Ολυμπιάδα στη χώρα μας, μολονότι ο βαρόνος Πιερ Ντε Κουμπερτέν ήταν αντίθετος, πρόσθετος ο δάσκαλος.

– Ο βαρόνος Κουμπερτέν δεν ήθελε να γίνουν στην Ελλάδα ούτε οι πρώτοι Ολυμπιακοί Αγώνες του 1896. Και εκείνος έχει την ευθύνη που η Διεθνής Ολυμπιακή Επιτροπή δεν δέχτηκε να διεξάγονται μόνιμα οι Αγώνες στην Ελλάδα, τόνισε ο Πέτρος.

– Ανθέλληνας του κερατά! αναφώνησε ο παπα-Γιάννης. Δεν σέβεται τους προγόνους μας που έδωσαν τα φώτα σ' όλο τον κόσμο; Εδώ γεννήθηκαν οι Ολυμπιακοί Αγώνες και εδώ ανήκουν.

– Δεν είναι θέμα σεβασμού, πάτερ, είναι θέμα συμφέροντος. Εκμεταλλεύονται το θεσμό των Ολυμπιακών Αγώνων για να προβάλλονται και εκείνοι.

– Βεβαίως, άνθρωποι είναι και κείνοι και σύμφωνα με τη διδασκαλία του Χριστού πρέπει να μοιραζόμαστε και τα πνευματικά αγαθά. 'Όμως απ' ό,τι λέτε απέτυχαν. Είναι ανάζιοι του αρχαίου Ελληνικού πνεύματος.

– Θα τους διδάξουμε, πάτερ. Λοιπόν, κερνάω εις υγείαν του ολυμπιονίκη μας Τόφαλου, πρότεινε ο δάσκαλος.

– Στην υγεία του! επευφήμισαν. Να δώσει ο Θεός να κερδίσει και άλλα χρυσά μετάλλια για την πατρίδα.

*

Ενώ οι άντρες είχαν ψιλή κουβέντα στο κρασοπουλείο, η Ερμιόνη επισκέφτηκε την κουμπάρα τη Στράταινα. 'Εστειλαν τα παιδιά να παιζουν

και κάθισαν στην αυλή κάτω από την καταπράσινη κληματαριά. Το ολόγιορο φεγγάρι έκανε τη νύχτα μέρα. Δίπλα τους, ο τσάρκος με τα αρνάκια και οι δεμένες γίδες που αναχάραζαν. Η Ερμιόνη έβγαλε από την τσάντα της ένα μπουκαλάκι κονιάκ και η Στράταινα, πρώην Φιλομήλα, έφερε δυο ποτηράκια και ένα πιατάκι με καρύδια. «Είναι από την καρυδιά μας», εξήγησε και έδειξε το πελώριο δέντρο που τα πράσινα φύλλα του λαμπύριζαν στο φως του φεγγαριού.

– Στην υγεία μας, είπαν και σήκωσαν τα ποτήρια.

– Κουμπάρα, εύχομαι καλά μαντάτα από τα παιδιά.

– Ευχαριστώ. Με τρώει ο καημός τους. Ο Νικόλας μου είν' της παντρειάς. Κάθε φορά που γίνεται γάμος τον σκέφτομαι. Αν ήταν δω θα τον παντρεύαμε και θα έμπαινε και στο δικό μας κονάκι νυφούλα.

– Υπομονή, θα ρθει με το καλό και θα παντρευτεί.

– Μακάρι. Θ' αλλάζει τα στέφανα ο αφέντης σου ο Ηρακλής που τον έχει βαφτισμένο. Με το συμπάθιο, κουμπάρα, πώς έγινε και δεν έκανες άλλα παιδιά;

– Δεν ήρθαν. Είν' της μοίρας, κουμπάρα, δεν έτυχε να πιάσω άλλο παιδί. Και ο γιατρός μου είπε ότι δεν υπάρχει πρόβλημα. Τελικά είμαστε ευχαριστημένοι με τα δίδυμα. 'Έχω πολύ φόρτο δουλειάς. Φέτος με τους Αγώνες είχαμε μεγάλη πελατεία. Χαίρομαι που ήρθαμε εδώ και ξανάσανα λιγάκι. Είναι πανέμορφο τούτο το χωριό.

– Στα μέρη μας οι γυναίκες που κάνουν πολλά παιδιά υπολογίζονται καλύτερα. Ουαί κι αλίμονο εκείνες που μένουν στείρες. Περνάνε μαρτυρική ζωή. Πρέπει να ναι μεγάλη παρηγοριά να κατέχεις μια τέχνη και να σαι ανεξάρτητη.

– Είναι, κουμπάρα. Αγαπώ πολύ τη δουλειά μου. Μ' αρέσει να βγάζω σχέδια και να δημιουργώ φορέματα. Αρέσουν και στις πελάτισσες. Ξεκίνησα με τη μάνα μου και τώρα έχουμε πέντε ραπτομηχανές, μοδίστρες και μαθητευόμενες. Αν ήσουν στην Αθήνα θα σου έδινα δουλειά.

– Θα ήταν καλοδεχούμενη. Την έχω πολύ ανάγκη. 'Όπως γνωρίζεις βοηθάω τις γυναίκες με τις γέννες και μ' άλλα προβλήματα. Άλλα μόνο κάνα φίλεμα μου δίνουν κι αυτό τσιγκούνικο μερικές φορές. Δεν πειράζει. 'Έχουν την ανάγκη μου και νιώθω τυχερή που μ' αξιώσε ο Θεός να τις βοηθάω. 'Έπειτα υπάρχει μεγάλη φτώχεια.

– Είσαι αξιέπαινη. Ο Ηρακλής μου λέει ότι έχεις κάνει μεγάλες καλοσύνες.

– Το κατά δύναμη.

‘Ακουσαν το τραγούδι, Φώτα το φεγγαράκι μου... και τους άντρες που πλησίαζαν.

Σταυροφιλήματα και αποχαιρετίσματα. «Καλοτάξιδοι, καλή αντάμωση».

Την άλλη μέρα ετοιμάστηκαν πρωί-πρωί. Η Σταυρούλα δήλωσε ότι θα μείνει και οι γονείς που είχαν ανάγκη από εργατικά χέρια, δεν έφεραν αντίρρηση. Η Ερμιόνη τούς είπε ότι ήδη η Σταυρούλα είχε μάθει αρκετά τη ραπτική και θα μπορούσε να την εξασκήσει στο χωριό. Θα φροντίσει στην Αθήνα να βρει ραπτομηχανή και θα τους την στείλει. Η Σταυρούλα την φίλησε συγκινημένη. Η Γιώργαινα αγκάλιασε τη Νικολέτα λέγοντας: «Θα μου λείψεις νοικοκυρά μου!» Ζητούσαν να μείνουν και ο Σωκράτης με τη Μαρία. «Εφόσον πήραμε άριστα στο σχολείο», είπε η Μαρία. «Το άριστα ήταν για το ταξίδι. Φύγαμε», δήλωσε ο Ηρακλής και κείνα ανέβηκαν στα ζα απογοητευμένα. Η Γιώργαινα τους έδωσε ένα καλάθι με φιλέματα. «Στο καλό, καλό ταξίδι, με το καλό να μας ξανάρθετε». Τους κατευόδωσαν στο σταθμό ο Στρατής με το Γιώργη τον Πρόεδρο.

Η συνέχεια την άλλη Παρασκευή